

Návrhy odvolateľa

- zrušiť napadnutý rozsudok,
- prijať návrhy už uvedené v žalobe na prvom stupni, alebo subsidiárne vrátiť vec Súdu prvého stupňa podľa článku 61 Štatútu Súdneho dvora,
- uložiť Komisii povinnosť nahradiť trovy konania na oboch stupňoch.

Odvolicie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Skreslenie súdnych prostriedkov nápravy, nesprávne právne posúdenie, ako aj nezmyselná a rozporná povaha odôvodnenia vzhľadom na určenie príjemcu pomoci a na vyhodnotenie voľnej úvahy Komisie pri definícii tohto príjemcu.

Prvým dôvodom odvolateľ AceaElectrabel Produzione SpA (ďalej len „AEP“ alebo „odvolateľ“) poukazuje na vážne chyby v rozsudku spočívajúce v tom, že Súd prvého stupňa zamietá dôvod týkajúci sa nesprávneho charakteru identifikácie príjemcu pomoci, ktorý predstavoval subjektívny predpoklad vyžadovaný na uplatnenie na daný prípad zásady vyplývajúcej z „judikatúry *Deggendorf*“ (podľa ktorej zaplatenie novej pomoci vyhlásenej ako takej za zlučiteľnú môže za určitých okolností byť prerušené až do vrátenia predchádzajúcej nezákonnej pomoci priznanej tomu istému podniku). V prvom rade odvolateľ spochybňuje určenie neprípustnosti tohto dôvodu v rozsahu, v akom je založený na porušení článku 88 ES a nariadenia (ES) č. 659/1999⁽¹⁾. AEP tvrdí, že Súd prvého stupňa skreslil túto časť dôvodu, ktorým odvolateľ zamýšľal výlučne považovať chybu spôsobenú pri identifikácii príjemcu pomoci za jednu zo špecifických chýb správnych aktov. Tvrdením, že otázka porušenia pravidiel týkajúcich sa vrátenia pomoci vôbec nesúvisí s vecou, Súd prvého stupňa ukázal, že skreslil tvrdenia, na ktorých bola založená táto časť dôvodu. Okrem toho odvolateľ spochybňuje rozsudok v rozsahu, v akom opomína posúdenie rozhodnutia napriek vážnej chybe, ktorú predstavuje stotožnenie AEP (príjemca novej pomoci) so skupinou ACEA (príjemca nevrátenej pomoci), založené na nesprávnom, nelogickom a rozpornom uplatnení pojmu hospodárskej jednotky skupiny podnikov vypracovaného judikatúrou Spoločenstva. Odvolateľ spochybňuje, že tento pojem sa môže uplatniť na prípad *joint venture* kontrolovaný spoločne dvoma rozdielnymi skupinami (ako je to v prípade AEP), pretože ustálená judikatúra v oblasti hospodárskej jednotky podnikov odkazuje iba na prípady, v ktorých sú viaceré podniky kontrolované výlučne jedinou jednotkou. Chyba je o to vážnejšia, že Súd prvého stupňa považoval za irelevantnú okolnosť, že základné imanie AEP bolo konsolidované do výšky 70 % v inej hospodárskej skupine, ktorá nemá nič spoločné s príjemcom nevrátenej pomoci. Súd prvého stupňa tiež pochybil pri uplatnení pojmu funkčne autonómneho podniku, keď tvrdil, že odvolateľ nemôže byť považovaný za funkčne autonómny, pretože podlieha spoločnej kontrole dvoch podnikov.

2. Skreslenie súdnych prostriedkov nápravy, nesprávne právne posúdenie, ako aj nedostatočná a rozporná povaha odôvodnenia vzhľadom na tvrdenia odvolateľa, pokiaľ ide o dosah judikatúry *Deggendorf* na účely posúdenia predmetného prípadu.

Druhým dôvodom odvolateľ poukazuje na nesprávny charakter rozsudku, pokiaľ ide o uplatnenie judikatúry *Deggendorf*, v rozsahu, v akom potvrdzuje posúdenie Komisie, aj pokiaľ ide o existenciu objektívnej podmienky vyžadovanej na uplatnenie judikatúry *Deggendorf*. Odvolateľ osobitne spochybňuje odôvodnenie Súdu prvého stupňa v rozsahu, v akom potvrdzuje, že Komisia nemala povinnosť poskytnúť presné a podrobné dôkazy na preukázanie, že kumulácia prvej a druhej pomoci by mala škodlivé účinky na obchod Spoločenstva, spôsobilé mať za následok nezlučiteľnosť novej pomoci so spoločným trhom. Dôkazné bremeno na posúdenie nezlučiteľnosti oznámenej pomoci nemôže byť svojvoľne prenesené, osobitne, ak Komisia nepoužila nástroje, ktoré jej rokovací poriadok dáva k dispozícii. Súd prvého stupňa sa nezaoberal týmito tvrdeniami odvolateľa a nekriticky potvrdil rozhodnutie Komisie. Súd prvého stupňa nakoniec ani nepochopil a ani sa nezaoberal dôvodom predloženým odvolateľom v rozsahu, v akom uvádzal, že doktrína *Deggendorf* nemá za cieľ vytvoriť sankčný nástroj pre podniky, ktoré nevrátili predchádzajúcu pomoc, ale iba vyhnúť sa tomu, že kumulácia viacerých pomoci jedným podnikom môže poškodiť obchod Spoločenstva a môže tak mať za následok nezlučiteľnosť novej pomoci, pokiaľ nebola vrátená predchádzajúca pomoc.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

Žaloba podaná 27. novembra 2009 — Komisia Európskych spoločenstiev/Česká republika**(Vec C-481/09)**

(2010/C 24/71)

Jazyk konania: čeština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: S. Pardo Quintillán, M. Thomannová-Körnerová, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Česká republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Česká republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2006/7/ES z 15. februára 2006 o riadení kvality vody určenej na kúpanie, ktorou sa zrušuje smernica 76/160/EHS⁽¹⁾, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 18 tejto smernice,
- zaviazat Českú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 24. marca 2008.

(¹) Ú. v. EÚ L 64, s. 37.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Spojené kráľovstvo) 30. novembra 2009 — Budějovický Budvar, národní podnik/Anheuser-Busch, Inc.

(Vec C-482/09)

(2010/C 24/72)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: Budějovický Budvar, národní podnik

Odporca: Anheuser-Busch, Inc.

Prejudiciálne otázky

- Čo sa myslí pod pojmom „strpený“ podľa článku 9 ods. 1 smernice Rady 89/104/EHS⁽¹⁾, a najmä:
 - je pojem „strpený“ pojmom práva Spoločenstva, alebo je možné, aby na neho vnútroštátny súd uplatňoval vnútroštátne pravidlá strpenia (vrátane oneskorenia alebo dlhotrvajúceho ustáleného poctivého súbežného použitia)?
 - ak je pojem „strpený“ pojmom práva Spoločenstva, môže platiť, že majiteľ ochrannej známky strpel dlhotrvajúce a riadne ustálené poctivé používanie zhodnej ochrannej známky iným subjektom, keď o tomto používaní dávno vedel, ale nemohol mu zabrániť?

c) každopádne, je nevyhnutné, aby majiteľ ochrannej známky mal zapísanú ochrannú známku ešte predtým, ako môže začať jeho „strpenie“ používania iným subjektom i) zhodnej alebo ii) podobnej a zameniteľnej ochrannej známky?

- Kedy začína plynúť obdobie „piatich, po sebe nasledujúcich rokov“, a najmä, môže sa začať (a ak áno, môže uplynúť) predtým, ako majiteľ skoršej ochrannej známky získa zápis svojej ochrannej známky; a ak áno, ktoré podmienky musia byť splnené, aby lehota začala plynúť?
- Má sa článok 4 ods. 1 písm. a) smernice Rady 89/104/EHS použiť tak, že umožňuje majiteľovi skoršej ochrannej známky úspešne uplatniť svoje právo, a to aj vtedy, ak išlo o dlhé obdobie poctivého súbežného použitia dvoch zhodných ochranných známk pre zhodný tovar, takže záruka pôvodu skoršej ochrannej známky neznamena, že ochranná známka označuje tovar majiteľa skoršej ochrannej známky a nikoho iného, ale naopak, označuje jeho tovar alebo tovar druhého používateľa?

(¹) Prvá smernica Rady z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk (Ú. v. EÚ L 40, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 92).

Žaloba podaná 30. novembra 2009 — Komisia Európskych spoločenstiev/Talianska republika

(Vec C-486/09)

(2010/C 24/73)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: M. Condou-Durande a N. Bambara, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Talianska republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s nariadením Rady (ES) č. 1030/2002⁽¹⁾ z 13. júna 2002, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 1 a 9 tohto nariadenia,
- zaviazat Taliansku republiku na náhradu trov konania.